

Datum van
inontvangstneming

:

17/06/2021

Zaak C-294/21

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

10 mei 2021

Verwijzende rechter:

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luxemburg)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

6 mei 2021

Verzoekende partij:

État du Grand-duché de Luxembourg

Administration de l'enregistrement et des domaines

Verwerende partij:

Navitours SARL

[OMISSIS]

Tussen:

1) **ÉTAT DU GRAND-DUCHÉ DE LUXEMBOURG**, [OMISSIS]
(Luxemburgse Staat)

2) **ADMINISTRATION DE L'ENREGISTREMENT, DES DOMAINES
ET DE LA TVA**, (Dienst registergoederen, domeinen en btw; hierna: de „AED”)
[OMISSIS]

verzoekers tot cassatie,

[OMISSIS]

en:

de vennootschap met beperkte aansprakelijkheid NAVITOURS, gevestigd en
kantoorhoudende [in het Groothertogdom Luxemburg] [OMISSIS]

verweerster in cassatie,

[OMISSIS]

Gezien het bestreden arrest [OMISSIS] van 11 december 2019 [OMISSIS] van de Cour d'appel du Grand-Duché de Luxembourg (rechter in tweede aanleg, Groothertogdom Luxemburg);

[OMISSIS]

Feiten

Volgens het bestreden arrest exploiteert de vennootschap NAVITOURS op de rivier de Moezel – op het traject waarop de internationaal publiekrechtelijke status van condominium van toepassing is en waarop de Luxemburgse en de Duitse Staat hun soevereiniteit gemeenschappelijk uitoefenen – toeristische rondvaartactiviteiten die volgens de AED niet binnen de werkingssfeer van de btw vielen wegens de status van condominium van deze rivier, om welke reden zij gedurende vele jaren niet heeft verzocht om betaling van de btw over de verkoop door de vennootschap NAVITOURS van biljetten voor personenvervoer.

De verwerving door de vennootschap NAVITOURS in 2004 van een nieuw pleziervaartuig was door de AED aan de Luxemburgse btw onderworpen.

In het kader van de gerechtelijke procedure die volgde op de beslissing van de directeur van de AED waarbij het bezwaar van de vennootschap NAVITOURS was afgewezen, heeft de Cour d'appel bij uitspraak van 10 juli 2014 – na onder meer te hebben vastgesteld dat Luxemburg en Duitsland op grond van artikel 1 van het verdrag van 19 december 1984 tussen het Groothertogdom Luxemburg en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de afbakening van de gemeenschappelijke grens tussen de beide staten, onder de condominiumstatus gemeenschappelijk de soevereiniteit over de Moezel uitoefenen, en dat binnen het condominium door een van deze staten btw over de personenvervoersdiensten kan worden geheven – geoordeeld ten eerste dat de verwerving van het schip als intracommunautaire levering in de zin van artikel 18 van de gewijzigde wet van 12 februari 1979 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde aan de btw was onderworpen, en ten tweede dat de door NAVITOURS over deze aanschaf afgedragen btw als voorbelasting voor aftrek in aanmerking kwam. De Cour d'appel heeft daaruit afgeleid dat de directeur van de AED ten onrechte de btw-aanslagen over de jaren 2004 en 2005 van 9 maart 2007 had bevestigd en aan NAVITOURS het recht op aftrek van de voorbelasting had ontzegd.

Vervolgens heeft de AED ambtshalve aanslagen opgesteld voor de omzet van de vennootschap NAVITOURS over de jaren 2004 en 2005 en heeft de directeur van de AED het bezwaar van de vennootschap NAVITOURS tegen die aanslagen afgewezen.

[OMISSIS]

[OMISSIS] De Cour d'appel heeft geoordeeld dat er geen reden was voor een prejudiciële verwijzing naar het Hof van Justitie van de Europese Unie [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS]

en heeft het vonnis bevestigd voor het overige, met name op de volgende gronden:

„De Cour [d'appel] bevestigt [de beslissing van] de rechter in eerste aanleg, die na verwijzing naar artikel 17 [van de btw-wet] heeft geoordeeld dat, voor zover de betrokken diensten zijn verricht in het condominium, elk van beide staten de btw kan innen aangezien er thans geen enkel juridisch mechanisme bestaat dat de Duitse autoriteiten belet de door de vennootschap NAVITOURS binnen het condominium behaalde omzet te belasten. Ook is in het vonnis terecht geoordeeld, dat voor de bijzondere plaats van de economische activiteiten van de vennootschap NAVITOURS een mechanisme moet worden ingevoerd om de inning van de btw te verzekeren en tegelijkertijd dubbele btw-heffing te voorkomen, daar de rechter in eerste aanleg terecht heeft opgemerkt dat het verdrag van 19 december 1984 tussen Luxemburg en Duitsland in artikel 5, lid 1, voorziet in de invoering van een dergelijke interstatelijke overeenkomst.

Het vonnis moet dan ook worden bevestigd voor zover daarin wordt geoordeeld dat bij gebreke van een dergelijke overeenkomst de vraag in welke staat de door de vennootschap NAVITOURS binnen het condominium uitgeoefende activiteiten uit fiscaal oogpunt moet worden geacht te zijn verricht, die bepalend is voor de statelijke, wettelijke en bestuurlijke bevoegdheid om tot de inning van de btw over te gaan, niet is geregeld, zodat de AED thans niet gerechtigd is om de desbetreffende omzet van de vennootschap NAVITOURS te belasten. De Cour [d'appel] bevestigt de verwerping door de rechter in eerste aanleg van het argument dat appelanten aan de oorsprong en het doel van de verrichte dienst ontlenen, aangezien het in onderhavige zaak vaststaat dat de diensten worden verricht op een vaartuig dat zich te allen tijde binnen het condominium bevindt.”

Tweede cassatiemiddel [OMISSIS]

Formulering van het middel

„Dit middel is ontleend aan schending, zo niet onjuiste toepassing, dan wel onjuiste uitlegging van artikel 2, lid 1, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting, dat luidt als volgt:

„Aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen:

1. de leveringen van goederen en de diensten, welke in het binnenland door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht;’

Dat artikel is omgezet bij artikel 2, a), van de gewijzigde wet van 12 februari 1979 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde, zoals van kracht in 2004 en 2005;

In het bestreden arrest is geoordeeld dat artikel 2 van de Zesde richtlijn (en daarmee artikel 2 van de btw-wet, zoals van kracht in 2004 en 2005) niet van toepassing is op de door Navitours in het condominium van de Moezel verrichte diensten;

De ‚Zesde richtlijn (77/388) van 17 mei 1977, die strekt tot afschaffing van het belasten bij invoer en het ontlasten bij uitvoer in het handelsverkeer tussen de lidstaten, onder waarborging van de neutraliteit van het gemeenschappelijk stelsel van omzetbelasting met betrekking tot de oorsprong van de goederen en diensten, opdat uiteindelijk een gemeenschappelijke markt tot stand wordt gebracht waar een gezonde mededinging bestaat en waarvan de kenmerken analoog zijn aan die van een echte binnenlandse markt, staat er immers niet aan in de weg dat Duitsland en Luxemburg voor de diensten die door NAVITOURS worden verricht op een grondgebied waarbinnen de onverdeelde soevereiniteit van deze twee staten heerst, met inachtneming van het communautaire recht een overeenkomst sluiten teneinde vast te stellen op welke wijze de btw zal worden geïnd, waarbij de Cour [d’appel] opmerkt dat voor zover het grondgebied waarbinnen Navitours haar diensten [verricht] aan beide lidstaten gemeenschappelijk is, artikel 2, van de Zesde richtlijn, dat bepaalt dat aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen de leveringen van goederen en de diensten, welke in het binnenland door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht, niet van toepassing is’;

Door te hebben nagelaten om de plaats van belastingheffing over de in het condominium van de Moezel verrichte transportactiviteiten te bepalen op basis van artikel 2, lid 1, van de Zesde richtlijn, omgezet bij artikel 2, a), van de gewijzigde wet van 12 februari 1979 betreffende de belasting over de toegevoegde waarde, zoals van kracht in 2004 en 2005, heeft de Cour d’appel dit artikel geschonden”.

Antwoord van de Cour d’appel

Voor de beoordeling van het middel dat betrekking heeft op de vraag of de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 van toepassing is op het grondgebied van de Moezel dat onder de gemeenschappelijke soevereiniteit van het Groothertogdom Luxemburg en van de Bondsrepubliek Duitsland valt, welk middel – gelet op het op 19 december 1984 tussen het Groothertogdom Luxemburg en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten verdrag inzake de afbakening van de gemeenschappelijke grens tussen de beide staten – tevens een

vraag oproept over de toepasselijkheid van de btw in de Europese ruimte, dient allereerst een prejudiciële vraag aan het Hof van Justitie van de Europese Unie te worden voorgelegd:

[OMISSIS] [Or. 6] [OMISSIS]

[OMISSIS]

[OMISSIS] [Or. 7]

OM DEZE REDENEN

verzoekt de Cour de cassation:

[OMISSIS]

het Hof van Justitie van de Europese Unie om een prejudiciële beslissing over de volgende vraag:

„Zijn/is artikel 2, lid 1, van [de Zesde richtlijn (77/388/EEG)] van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgeving der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, dat bepaalt dat ‚[a]an de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen: 1. de leveringen van goederen en de diensten, welke in het binnenland door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht’

en/of artikel 9, lid 2, onder b), van [richtlijn (77/388/EEG)] van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgeving der lidstaten inzake omzetbelasting – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, dat bepaalt dat ‚de plaats van vervoersdiensten, de plaats [is] waar het vervoer plaatsvindt, zulks naar verhouding van de afgelegde afstanden’

van toepassing op en leiden/leidt het ene en/of het andere artikel ertoe dat in Luxemburg btw moet worden geheven over personenvervoersdiensten die worden verricht door een in Luxemburg gevestigde dienstverrichter, wanneer deze diensten worden verricht binnen een condominium, zoals dit condominium is gedefinieerd in het verdrag tussen het Groothertogdom Luxemburg en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de afbakening van de gemeenschappelijke grens tussen de beide staten, en in de briefwisseling die op 19 december 1984 te Luxemburg zijn ondertekend, als zijnde een gemeenschappelijk grondgebied onder gezamenlijke soevereiniteit van het Groothertogdom Luxemburg en de Bondsrepubliek Duitsland, en ten aanzien waarvan op het vlak van btw-inning over transportdiensten geen overeenkomst tussen beide staten bestaat zoals was voorzien in artikel 5, lid 1, van het verdrag van 19 december 1984 tussen het Groothertogdom Luxemburg en de Bondsrepubliek Duitsland inzake de afbakening van de gemeenschappelijke grens tussen de beide staten, dat bepaalt dat ‚de verdragsluitende staten de aangelegenheden betreffende het recht dat van

toepassing is op het onder de gezamenlijke soevereiniteit vallende gemeenschappelijke grondgebied bij wege van een aanvullende overeenkomst regelen’?”

[OMISSIS]